

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/304/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115217242
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4115217242.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: BL Plus, s.r.o. IČO: 50 798 243, so sídlom Prenčov 177, zastúpený: JUDr. Peter Rybár, s.r.o., advokátska kancelária, Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava I, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava - Majerníkova 3/A, v konaní o zaplatenie 3.243,20 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.629,61 eura s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.417,66 eur od 29.05.2015 do zaplatenia, a zo sumy 211,95 eura od 21.11.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa písomne podaným návrhom doručeným na OS Nitra dňa 02.06.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.031,25 eura s 8,05% úrokom z omeškania od 29.05.2015 do zaplatenia a rozšírením žaloby sa domáhal aj sumy 211,95 eura s 8,05% úrokom z omeškania od 21.11.2015 z titulu bezdôvodného obohatenia. Na základe zmluvy o úvere mal poskytnutú sumu 800 eur. Zmluva pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z. je bezúročná a bez poplatkov. Žalovanú sumu uhradil nad rámec poskytnutej sumy. V priebehu konania bola pohľadávka postúpená na žalobcu.

2. Právny zástupca žalobcu uvádzal, že sa pridrižava podaného návrhu a písomného vyjadrenia. Žalobca si požičal sumu 800 eur mal zaplatiť 1.572 eur. Nakoniec zaplatil až 4.043,20 eura. Má za to, že zmluva, ktorú účastníci uzatvorili bola spotrebiteľskou zmluvou a mala mať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001. Napriek tomu predmetná zmluva neobsahovala RPMN, ročnú úrokovú sadzbu, konečnú splatnosť úveru. Z tohto dôvodu mal žalobca uhradiť žalovanému len poskytnutú istinu bez úrokov a poplatkov. Rozdiel medzi uhradenou sumou a oprávneným nárokom žalovaného predstavuje žalovanú sumu 3.243,20 eura, ktorú si žalobca uplatňuje aj spolu s úrokom z omeškania. Má za to, že zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, keďže bola vopred pripravená odporcom a žalobca ju uzavrel ako fyzická osoba. V zmluve je uvádzané rodné číslo a číslo OP žalobcu. Až keď sprostredkovateľ úveru zistil, že žalobca je živnostník, uviedol aj IČO žalobcu a automaticky zakrúžkoval účel nájmu - pre podnikanie. Nie je tam ani pečiatka žalobcu ako živnostníka. K tomu, či má PZN uzavretú zmluvu na telekomunikačné služby ako spotrebiteľ alebo podnikateľ sa vyjadriť nevie. Tak isto uznáva, že zmluva medzi právnickými osobami nie je neplatnou ak sú tam nie pečiatky podnikateľských subjektov. Má za to, že nárok nie je premlčaný, tu poukazuje najmä na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 23 Sp/19/2009, podľa ktorého zo dňa 10.04.2008, teda už v čase uzavretia zmluvy vedel odporca, že uzatvára zmluvy, v ktorých

si uplatňuje neprimeraný úrok, a teda že jeho postup je v rozpore so zákonom, pričom odporca takéto zmluvy uzatváral už od r. 2004, v ktorých si uplatňoval neprimerane vysoký úrok vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne). Ak by aj teoreticky bola premlčacia doba trojročná, a nie desaťročná, v podstate by bola premlčaná len jedna splátka pred 02.06.2012. Má za to, že sa tu nemôže vychádzať zo subjektívnej dvojročnej lehoty, keďže o neoprávnenom nároku odporcu, a teda nároku navrhovateľa na bezdôvodné obohatenie sa navrhovateľ dozvedel až potom ako navštívil právneho zástupcu. Ak by už skorej vedel o neoprávnenosti nároku odporcu, tak by navrhovateľ ani žiadne splátky neuhrádzal. Prehľad platieb žalobcu je na pravej strane, je to druhý stĺpec sprava, pričom podľa poslednej aktualizácie ako má na č.l. 120,121, by malo ísť o platbu 4.043,20 eura. Vo všeobecných podmienkach úveru v bode 20 je uvádzané že zmluva je uzatváraná podľa Obchodného zákonníka, pričom toto malo platiť univerzálne aj pre osoby na súkromné účely a aj iné účely, teda odporca mal snahu uzavrieť zmluvu podľa Obchodného zákonníka. V konaní 16Er/333/2010 bola exekúcia zastavená uznesením zo dňa 15.12.2015, na základe odvolania oprávneného je vec na KS v NR. Uvádzal, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu a všetkých písomných a ústnych vyjadrení. Čo sa týka premlčania má zato, že v tomto prípade bola objektívna 10 ročná premlčacia doba, keďže zo strany žalovaného bol nepriamy úmysel obohatiť sa voči žalobcovi keď už v roku 2008 mal žalovaný rozhodnutia v ktorých boli uvádzané jeho nesprávne postupy v zmluvách. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, táto začína plynúť odvtedy odkedy sa subjekt dozvie o tom, kto spôsobil bezdôvodné obohatenie a v akej výške. Poukazuje na rozhodnutie KS Banská Bystrica 14Co/64/19. Žiada priznať náhradu trov konania. Ďalej uvádzal, že zo samotnej špecifikácie splátok dlhu vyplýva, že celá žalovaná suma bola použitá na splatenie dlhu zo zmluvy sporných strán. Nie je z toho zrejmé, že by išlo o platby na iný účel ako napr. trovy konania rozhodcovského či exekučného konania. Z tejto špecifikácie je jasné, že žalovaný si celú sumu započítal na úhradu dlhu z úveru. V čase skončenia exekúcie bol platný § 61 Exekučného poriadku v tom zmysle, že vrátenie exekvovanej veci nie je možné, avšak len v prípade, že išlo o zákonnú exekúciu. V tomto konkrétnom prípade bola exekúcia zastavená nie pre vymoženie dlžnej sumy, ale z dôvodu, že dojednanie strán ohľadne rozhodcovskej doložky je neplatný právny akt a potom rozhodcovský rozsudkom je nulitný právny akt. Na základe nulitného právneho aktu nemôže byť uvedená žiadna exekúcia.

3.Pôvodný žalobca uvádzal, že sa pridrižiava vyjadrenia právneho zástupcu, chce aby sa mu vrátili neoprávnené uhradené peniaze, pričom ešte stále trvá exekúcia a podľa exekútora Dr. Rudolfa Krutého by mal zaplatiť ešte cca 1.700 eur. Peniaze si požičiaval z dôvodu, že tieto dal otcovi na to, aby mohol ísť do Kanady, kde mal zarobiť, čo sa však nepodarilo a jemu ostalo dlh splácať. Sám zašiel na pobočku Pohotovosti v Nitre, nepamätá si už či komunikoval s mužom alebo u ženou, títo vyplnili zmluvu, opýtali sa ho, či má aj živnosť, keď povedal, že áno, vyžiadali si aj číslo živnostenského oprávnenia. On si bral pôžičku ako fyzická osoba pre súkromné účely. Nevie, prečo podpísal zmluvu so zakrižikovaním účelom úveru na podnikanie, keď toto pri podpise zmluvy nevidoval. Živnosť skončil niekedy koncom roka 2009. Danú pôžičku si nedal do nákladov živnosti, ani ju nesplácal zo živnosti, ale z vlastných súkromných prostriedkov. Keďže mal stále exekúciu, známa mu na jar 2015 poradila, že je to možné riešiť a odporučila mu právneho zástupcu, ktorého má. V tom roku si nebral žiadne iné pôžičky, nepamätal si to. Nevedel sa vyjadriť, na základe čoho, teda z akého podnetu splácal dlh od 20.07.2011, pravdepodobne to bolo na základe nejakej výzvy odporcu, nevie však uviesť, či bola adresovaná jemu ako fyzickej osobe alebo ako živnostníkovi. Sumu 995 eur uhradil pravdepodobne na základe výzvy exekútora, a túto zaplatil exekútorovi.

4.Právny zástupca žalovaného uvádzal, že s podaným návrhom nesúhlasí. Mal zato, že pôvodný žalobca uzavrel zmluvu ako podnikateľ čo z predmetnej zmluvy aj vyplýva, pričom neuniesol dôkazné bremeno že by tak nebolo. Poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora č. C646/01 zo dňa 20.1.2005 EU podľa ktorého je potrebné preukázať akým spôsobom a medzi kým bola zmluva uzatváraná. Čo sa týka premlčania má zato, že k premlčaniu dochádza od úhrady tej ktorej splátky, keď pri posúdení bezdôvodného obohatenia má osoba ktorá plnila vychádzať zo skutkových zistení, nie z právnej kvalifikácie s poukazom na rozsudok NS SR 3Cdo 169/2017. V tomto prípade pritom bolo plnené na základe rozhodcovského rozsudku v zmysle nariadenej exekúcie, pričom suma ktorá bola poukázaná žalovanému pozostáva nielen z istiny a úrokov ale aj z poplatkov a taktiež z trov mediálneho konania a trov exekučného konania. Poukazuje tiež na § 61 Exekučného poriadku platného v čase zastavenia exekúcie, podľa ktorého je vylúčené aby po vykonaní exekúcie došlo k navráteniu do pôvodného stavu. Poukazuje na rozhodnutie KS Prešov 1Co/79/2011 zo dňa 20.12.2011. Uvádzal, že § 61 nerozlišoval či ide o zákonnú alebo nezákonnú. Podľa jeho názoru je každá exekúcia zákonná ak súd vydá poverenie,

príčom v tomto prípade bolo vydané poverenie i keď ten istý súd neskôr toto poverenie zrušil. Žalobca sa tak mal obrátiť na štát o náhradu škody.

5.Svedok N. F. uvádzal, že nie je trestne stíhaný ohľadne predmetu tejto veci. V minulosti na živnosť robil sprostredkovateľa uzatvárania zmlúv pre odporcu. Bolo to asi pred piatimi rokmi. Na žalobcu si konkrétne nepamätal. Po nahliadnutí do zmluvy z čl. 15 uvádzal, že túto zmluvu podpisoval, a ak je tam uvedené IČO, tak je presvedčený, že zmluva bola uzatváraná s žalobcom ako živnostníkom, ak je tam uvedené aj rodné číslo, tak sa pravdepodobne v tom čase písali aj rodné čísla, neskôr sa od toho u živnostníkov už upustilo. Pred uzavretím samotnej zmluvy predchádzala žiadosť, keď klienti buď prišli do kancelárie na Farskej alebo sa telefonicky ohlásili. On sa pýtal, či ide o zamestnanec alebo živnostníka. Ak bol živnostník, automaticky pýtal okrem dokladu totožnosti aj výpis s daňového priznania. Ak by tento nepredložil, musel by predložiť výplatné pásky, alebo by úver nedostal. Úver schvaľovala úverová referentka v Nitre, ktorá bola zamestnankyňou odporcu. Nezamestnaní by úver nedostal.

Účel brania úveru krížikoval on, teda na podnikanie a podpisoval dlžník, keď pri tomto vychádzal so žiadosťou, ktorá sa vypisovala perom do pripraveného tlačiva. On si nepamätá, že by niekedy dôchodcovi poskytoval úver, takže sa nevie vyjadriť k tomu, že by sa u dôchodcov uvádzal ako účel - zamestnanie. V kancelárii bol s bývalou manželkou, nevie, či táto ešte robí pre POHOTOVOSŤ vedúcim bol pán Melicher, ktorý sedel na Piaristickej. Ako uvádzal, navrhovateľa si nepamätá, je možné, že nejakú zmluvu pripravovala manželka a on ju len podpisoval. Nepamätal, či zmluvu spisoval so svedkom. Vypísaná žiadosť sa odovzdávala pracovníčke POHOTOVOSTI, meno si nepamätá. Nevie či si mohla osoba, ktorá nebola živnostníkom, zobrať úver na podnikanie, on takých nemal. Na otázku právneho zástupcu žalobcu: "Ak bol niekto podnikateľ, uvádzalo sa mu v zmluve IČO, alebo či si mohla takáto osoba zobrať úver na iný účel ako na podnikanie?", svedok uvádzal, že sa vyjadriť nevie.

6.Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : zmluvou o úvere z čl. 3, splátkami a pokutami z čl. 4, zmluvou o úvere z čl. 15, informáciami o klientovi z čl. 16-90, rozhodcovským rozsudkom z čl. 99-100, návrhom na začatie rozhodcovského konania z čl. 101, výzvou na vrátenie plnenia z čl. 118, výpisom zo živnostenského registra z čl. 124, rozhodnutím NS z čl. 148-154, uznesením KS Banská Bystrica z čl. 178-179, uznesením súdu z čl. 184, čl. 219, žiadosťou o úver z čl. 188-189, uznesením 16Er/333/2010 - 43 z čl. 195-208, exekučným odvolaním z čl. 209-211, vyjadrením žalobcu z čl. 222, splátkami a pokutami z čl. 223-224, uznesením KS Nitra 26CoE 282/2016-76 z prílohovej obálky, odvolaním žalovaného z čl. 267-269, uznesením KS z čl. 307-311, vyjadrením žalovaného z 13.9.2017 a 12.10.2017 z čl. 314-318, pripojeným spisom OS Nitra č.k. 16Er/333/2010 a zistil tento skutkový a právny stav :

7. Pôvodný žalobca s žalovaným uzavrel úverovú zmluvu na sumu 800 eur dňa 13.05.2009. Mal uhradiť sumu 1.572 eur. Nakoniec uhradil sumu 4.043,20 eura. S plnením sa dlžník dostal do omeškania. Vo veci bol na základe podania zo dňa 24.06.2010 dňa 20.09.2010 právoplatný 18.10.2010 vydaní rozhodcovský rozsudok. Následne prebehla exekúcia pod sp. zn. 16Er/333/2010. Z toho od 02.06.2013 sumu 1.629,61 eura čo nebolo medzi stranami sporné. Z dôvodu, že zmluva neobsahovala konečnú splatnosť, ročnú úrokovú sadzbu RPMN považoval ju žalobca, že bezúročnú a bez poplatkov. Žalobou zo dňa 02.06.2015 a rozšírením žaloby zo dňa 13.11.2015 sa domáhal od žalovaného sumy 3.243,20 eura (pôvodne žalovaná suma 3.031,25 eura a 211,95 eura za platby z 2 polovičky roku 2015) z titulu bezdôvodného obohatenia.

8.Žalovaný namietal, že nešlo o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca ju uzatváral ako živnostník a pre účel podnikania, preto sa neprihliada na náležitosti zákona o spotrebných úveroch. Tiež namietal premlčanie žaloby, to, že suma ktorú pôvodný žalobca uhradil obsahuje poplatky rozhodcovského a exekučného konania, v tejto časti sa žalovaný neobohatil. Poukazoval na § 61 exekučného poriadku platného v čase vedenia exekúcie podľa ktorého je navrátenie do predošlého stavu vylúčené a žalovaná suma bola prevažne uhradená v rámci exekúcie (rozhodnutie KS prešov sp. zn. 1Co 79/2011. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia akým spôsobom a medzi kým bola zmluva uzavretá. Premlčacia doba plynula od úhrady tej ktorej splátky. pri posudzovaní nároku má osoba ktorá plnila vychádzať zo skutkových zistení, nie z právnej kvalifikácie (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 169/2017)

9.Žalobca mal za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, zástupca žalovaného vyplnil, že išlo o účel podnikanie. V zmluve bolo uvedené IČO pôvodného žalobcu, ale aj jeho rodné číslo a číslo OP.

Pôvodný žalobca zmluvu podpísal a splácal ako fyzická osoba nepodnikateľ, bral si ju pre osobné účely. Zmluvu podpísal. Exekúcia bola nezákonná a bola zastavená. Žalovaná suma vychádzala zo špecifikácie žalovaného o prehľade splátok (napr. č.l.120-121), kde je žalovaným uvádzaný prehľad splátok úveru pôvodným žalobcom. Namietal, že žaloba nie je premlčaná. Subjektívna lehota plynie od kedy sa subjekt dozvie kto spôsobil bezdôvodné obohatenie a v akej výške. Objektívna bola desať ročná premlčacia lehota, zo strany žalovaného išlo o minimálne nepriami úmysel sa obohatiť, keď v roku 2008 vedel z rozhodnutí súdov o nesprávnych postupoch v zmluvách (rozhodnutie KS B. Bystrica sp. zn. 14Co/64/2019)

10.Svedok F., ktorý za žalovaného zmluvu uzatváral uviedol, že si na pôvodného žalobcu nepamätal. Ak je na zmluve uvedené IČO, tak bola uzatváraná s živnostníkom, aj keď tam bolo písané rodné číslo. Účel poskytnutia peňazí na podnikanie vypisoval on, ale na základe podkladov. V exekučnom konaní 16Er333/2010 bola exekúcia uznesením zo dňa 15.12.2015 zastavená z dôvodu, že išlo o spotrebiteľský vzťah, rozhodcovská doložka bola neplatne uzavretá pre rozpor s dobrými mravmi. Uvedené rozhodnutie potvrdil KS v Nitre uznesením zo dňa 28.02.2017 právoplatným dňa 16.06.2017. Konštatoval, že pôvodný žalobca bol spotrebiteľ, účel poskytnutia úveru na podnikanie nebol preukázaný. Exekúcia nemala byť vedená, rozhodcovský rozsudok bol nulitný právny akt.

11.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

13.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

15.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17.Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21.Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22.Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23.Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24.Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25.Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

26.Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28.Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

29.Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

30.Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

31.Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

32.Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

33.Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

35.Podľa § 501 ods. 2 Obchodného zákonníka ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

36.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

37.Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

38.Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

39.Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40.Podľa § 4 ods. 2 písm. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

41.Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa § 61 zákona č. 233/1995 Z. z. exekučný poriadok platný do 31.03.2017 navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

44. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nálež. Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7 CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008).

45. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarcia s účinnosťou od 01.04.2015 (zákon č. 102/2014 Z. z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na

spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Žalobca nebral úver ako podnikateľom, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Tieto skutočnosti boli preukázané z vykonaného dokazovania. Účel úveru nevypisoval dlžník ale veriteľ, v zmluve bolo rodné číslo ako aj číslo OP, čo sú údaje fyzickej osoby nepodnikateľa. Podľa pôvodného žalobcu nebol jeho úmysel si brať pôžičku na podnikanie ani ju z podnikania nesplácal. V konaní 16Er/333/2010 bolo rozhodnuté, aj Krajským súdom, že ide o spotrebiteľskú vec, pôvodný žalobca bol spotrebiteľ. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka.

46. Európska únia a jej členské štáty považovali za potrebné vytvoriť samostatné právne predpisy ohľadne poskytovania úverov fyzickým osobám spotrebiteľom, nekonajúcim v rámci svojej obchodnej činnosti, vzhľadom na nerovnovážne postavenie týchto osôb v zmluvných vzťahoch so subjektmi opakovane finančné prostriedky poskytujúcimi ako svoju obchodnú činnosť. Aj Slovenská republika prijala rozsiahlu právnu úpravu v uvedených vzťahoch a následne sa vytvárala aj judikatúra. Vzhľadom na záujem o rýchlu aproximáciu daných predpisov do reálneho života sa neprimerane začal subjekt zmluvných vzťahov spotrebiteľ zvyhodňovať. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že aj nad rámec jednotného európskeho práva. Samotný výklad smernice je taký, že ak zmluvy neobsahovali náležitosti smernice bez ktorých by spotrebiteľ mohol spochybniť rozsah svojho záväzku, boli by takéto zmluvy bez úrokov a poplatkov. V prípade, že je uvedená výška poskytnutej sumy, celková výška splatenej sumy, počet a výška splátok, úrok, RPMN a začiatok či koniec splácania má každý spotrebiteľ možnosť si zistiť všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy (§4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.)

47. Smernica 2008/48/ES upravuje zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor v Luxembursku v rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 rozhodol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Citovaný článok sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovuje amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Článok 23 smernice nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

48. Do citovaného rozhodnutia súdneho dvora judikatúra slovenských súdov smerovala k rozhodnutiam, že úver či pôžička je bez poplatkov a úrokov ak nebola zmluva vyhotovená ako jeden dokument, ak nebol uvedený dátum každej jednej splátky resp. konečnej splatnosti dlhu, ak nebola každá splátka rozpísaná na istinu, úrok, poplatky. Tento výklad vychádzal s gramatického výkladu znenia zákona, pričom bol považovaný za príliš formalisticky. Rozhodnutie dokonca pokladá znenie zákona SR idúceho nad rámec smernice za protiprávne. Daným rozhodnutím prišlo k zásadnej zmene pohľadu na zákon o spotrebiteľských úveroch a logickému unitárnemu proeurópskemu výkladu zákona. Ak zmluva obsahuje informácie na základe ktorých je možné zistiť kedy dôjde k splateniu dlhu aj keď tam konkrétny dátum uvedený nie je, nemožno to považovať za rozpor so zákonom. Nerozpísaním splátky na istinu, úrok, poplatky sa zmluva nepovažuje za zmluvu o úvere bez poplatkov a úrokov. Podľa súdu ak je jasná výška poskytnutej sumy a výška celkovej sumy na splatenie je bežnému spotrebiteľovi majúcemu základné vzdelanie jasná výška sumy o ktorú úver preplatí, teda koľko pôjde na úroky a poplatky. Taktiež ak je určený deň v mesiaci, kedy sa má splátka uhradiť, začiatok splácania a počet splátok musí by každému zrejme kedy bude dlh splatený.

49. V konaní bolo preukázané, že medzi pôvodnými stranami bol zmluvný vzťah. Zmluva bola uzavretá dňa 13.05.2009, súd tak vzťah posudzoval podľa zákona č. 258/2001 Z.z. pretože zákon č. 129/2010 Z.z. nadobudol účinnosť až po uzavretí zmluvy. Súd mal za to, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, preto je bezúročná a bez poplatkov. Pôvodný žalobca

mal tak uhradiť len poskytnutú sumu 800 eur. Nad rámec vyčerpanej sumy 800 eur žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.243,20 eura z toho sumu 1.629,61 eura od 02.06.2013. Súd mal za to, že ohľadne zaplataenie sumy nad sumu 1.629,61 eura (platby pred 02.06.2013) je návrh vzhľadom na námietku žalovaného premlčaný a preto v tejto časti z tohto dôvodu návrh v tejto časti zamietol. Podľa názoru súdu došlo k ubehnutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby od úhrady dlhu (jednotlivých platieb) po dátum 02.06.2013 do podania návrhu dňa 02.06.2015. Žalobca tvrdil, že sa o nároku na bezdôvodné obohatenie dozvedel až neskôr od právneho zástupcu. V deň úhrady úveru, istiny či úroku, alebo poplatku žalobca presne vedel koľko uhradil a z akého dôvodu. Celospoločensky (mediálne, vznikom občianskych združení, súdnou kontrolou) sa spotrebiteľská ochrana prezentuje minimálne päť rokov. Nie je významné či žalobca mal také právne znalosti, aby bola schopný subjektívne posúdiť skutkové okolnosti, či je zmluva neplatná alebo nie. Je to bezpredmetné pre plynutie premlčania konanie. Súd len potvrdil skutkový stav. Ak sa teda teoreticky až z predmetného konania či neskôr dozvedel, že možno jeho právny nárok kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenia nie je to pre plynutie subjektívnej premlčacej doby relevantné. Bezdôvodné obohatenie, či premlčanie je upravené v Občianskom zákonníku, čo je všeobecný právny predpis, pričom nejde o žiadne novum. Ak by sa umožnilo spotrebiteľovi iný náhľad na výklad týchto zákonných ustanovení, bolo by to značne za hranicou zvýhodnených spotrebiteľských právnych vzťahov. Rovnaký názor okrem tých na ktoré poukazoval žalovaný KS v Nitre 6Co/562/2015, zaujali súdy napr. v rozhodnutiach NS ČR sp. Zn 26Cdo/785/2011, NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, sp. zn. 5Cdo/291/2015 KS v Nitre sp. zn. 25Co/1019/2015, sp. zn. 6Co/220/2015, rozhodnutie OS v Prešove sp. zn. 9Csp/137/2016.

50. Objektívna premlčacia doba bola 3 ročná, nie 10 ročná. Zo strany žalovaného nebol preukázaný úmysel sa obohatiť, ani nepriami. V prípade žalovaného dôvodom bezdôvodného obohatenia mala byť úverová zmluva, ktorá sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na to, že neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle právnej úpravy, resp malo ísť o neplatný právny úkon. Aj keď to súd konštatoval, nie je možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť voči žalobcovi. Úmysel musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Zodpovednosť za preukázanie bezdôvodného obohatenia je objektívna. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, že by preukázal úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť, svoju tieseň. Nedokladoval rozhodnutia podľa ktorých žalovaný v roku 2009 vedel, že jeho zmluvy sú v rozpore so zákonom. Podľa názoru súdu išlo o obdobie kedy, boli nároky žalobcu aj priznávané. Súd sa nestotožnil s rozhodnutím, na ktoré poukazoval žalobca. Súd poukazuje aj na tieto rozhodnutia súdov SR : rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 15Co/207/2015, rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/90/2015, sp. Zn. 14Co/1128/2014, KS v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015. Plynutie objektívnej doby bolo pritom irelevantné. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je upravený odlišne, avšak tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

51. Súd mal za to, že žalovaný nepreukázal, že by žalovaná suma pozostávala aj z iných nárokov ako zo zmluvy o úvere, potvrdzoval to prehľad splátok vystavený samotným žalovaným. Z prehľadu nevyplývalo, že by išlo o platby za rozhodcovské konanie či exekučné konanie. Tvrdenie žalovaného nekorešpondovalo s vykonaným dokazovaním. Ak by aj išlo o udávané platby boli hradené žalovanému žalobcom zo zmluvy na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda tieto platby žalovaný nadobudol od žalobcu neoprávnene. Súd nerozhodoval o navrátení do pôvodného stavu v exekučnom konaní. Išlo o civilnoprávny spor, súd tak nevidel dôvod prihliadať na § 61 exekučného poriadku platného v čase výkonu exekúcie. predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadne bezdôvodného obohatenia nevyklúčujú nárok na jeho vrátenie získané i v exekučnom konaní. Takýto názor žalovaného by bol aj v rozpore s dobrými mravmi, ktorí z úveru 800 eur nadobudol sumu 4.043,20 eura počas piatich rokov, čo je naozaj zjavne v rozpore so zákonom, čo už možno charakterizovať ako zjavne neprimeranú odmenu. Žalobca mal nárok na vrátenie nepremľčanej sumy uhradenej nad čerpanú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia čo predstavovalo sumu 1.629,61 eura, išlo o platby po 02.06.2013, z toho v rozsahu 211,95 eura o sumu uhradenú až po začatí tohto konania. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania v zmysle § 517 O.z. a nariadenia vlády 87/95 Z.z. odo dňa po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie (suma 1.417,66 eura), resp. od rozšírenia žaloby 21.11.2015 (suma 211,95 eura), keď žalovaný od vtedy vedel že sa bezdôvodne obohatil. Žalobca mal nárok na vrátenie sumy uhradenej nad čerpanú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia.

52.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a 262 ods. 1 CSP tak, že žiadnej strane nepriznal náhradu trov konania, pretože boli skoro rovnako úspešný, rozdiel v rozsahu 0,5 % (50,25 - 49,75) bol nepatrný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania